

पद १०१

(रागः पिलु - तालः धुमाळी)

आम्ही चुकलो निजहित कामा । तूं चुकूं नको आत्मारामा ॥६०॥
 निजप्रकाशें अखण्ड जलसी । मीपणे स्वतेजें स्फुरसी । किति
 भूतगोल हें सृजसी । या जीवा जागृति देसी । हा आत्मशक्तिचा
 महिमा ॥१॥ विषयांवर धावें वृत्ती । जरि स्फुरे आत्मचित्स्फूर्ती ।
 होतसे भोग संपूर्ती । वर्णिती वेद (शास्त्र) तव कीर्ती । तूं भोक्ता
 जगिं जगदात्मा ॥२॥ जागृती भोग हा क्रमिला । कल्पित प्रपंची
 रमला । बहुरूपे एकचि नटला । नोळखे आत्मशक्तीला । भोगत्रयि
 एक चिदात्मा ॥३॥ कोण मी नकळे अज्ञानी । शरणागत
 विद्वच्चरणी । बोधामृत पडलें श्रवणीं । मी धन्य मी ब्रह्मज्ञानी ।
 बहुरंगी हा सर्वात्मा ॥४॥ श्रीसकलमतप्रभु आले । स्मितहास्ये
 वच हें वदले । कोण बद्ध मुक्त जगिं झाले । नसतेचि नाहिंसे झाले ।
 नित्यमुक्त सहजसुख सीमा ॥५॥ मंगलादि मंगल शक्ती । मंगल
 मुख मानस वृत्ती । मंगल शिव मायिक स्फूर्ती । मंगल हो सहज
 स्थिति मुक्ती । मंगलरूपीं मंगलधामा ॥६॥ आळवी तूं चेतन देवा
 । हांक देई धावा धावा । द्या सहजमुक्तिचा ठेवा । जरि जन्मांतरि
 घ्या सेवा । पूर्णादि पूर्ण परमात्मा ॥७॥ मार्ताण्डप्रभें तम हरलें ।
 धुंडिता जीव भ्रम न मिळे । ब्रह्मगान श्रवणी रुचले । ज्ञानाब्धि
 सहजचि उसळे । सच्चित्सुख जगदभिरामा ॥८॥